Mithé Pull: ?El catalanisme de la Catalunya del Nord és sobretot més cultural que polític?

Catalunya Nord | 11-09-2020 | 16:38

Mithé Pull

Una de les intervencions durant la presentació de l?exposició ?55 Urnes per la llibertat? a Sant Cebrià va ser la de Mithé Pull, una professora de llengua catalana i membre del Comitè de Solidaritat Catalana. La seva trajectòria professional i activista li permet ser una veu clarivident amb relació a la situació actual de la llengua catalana al territori i a la concepció que es té del conflicte polític entre Catalunya i Espanya. ?Una majoria de nord-catalans, catalanoparlants o francòfons, van denunciar la violència i la repressió de l'1 d'octubre. Ara bé, avui dia la majoria ignora el que passa a l'estat espanyol: als mitjans nacionals no els interessa el tema de Catalunya i la vulneració de drets que pateix?, diu.

Quina és la situació de la llengua catalana a la Catalunya del Nord, en aquests moments?

Mithé Pull. En els últims seixanta anys la situació de la llengua a la Catalunya del Nord s?ha capgirat. Fins a la Segona Guerra Mundial tothom parlava català, era la llengua del carrer, de la família i de la vida social, mentre que el francès era la llengua de l?escola, de l?administració i de les classes superiors. El declivi del català ve de la lenta i pacient repressió francesa, via l?escola, i de la renúncia de la gent, molt més seduïts pel model econòmic francès. Ara bé, a partir dels setanta, una sèrie d?activistes catalans van començar a voler invertir aquest procés, i va ser així com van néixer escoles bressoles, Ràdio Arrels? Avui en dia, comptem amb algunes classes bilingües i això fa que el jovent estigui recuperant la llengua a les escoles catalanes.

El principal problema de la llengua és la poca iniciativa política o la falta de transmissió generacional?

M. P. Ambdues coses. Els polítics, en general, no van en contra de la llengua, però el català es troba sempre marginalitzant. Només apareixen de manera molt breu en revistes municipals o diaris, però mai s?utilitza a les administracions. El català té algunes ajudes financeres de les institucions, però sempre són engrunes: no hi tenen cap obligació perquè la llengua catalana no té cap reconeixement a l?estat francès. Si la llengua persisteix és gràcies a la voluntat i la determinació dels activistes arreu de la Catalunya del Nord.

Pel que fa a la transmissió generacional de la llengua, aquesta no es fa d?ençà dels anys seixanta.

Avui dia, només en algunes cases se sent parlar català a les cases, i la recuperació gairebé es fa només a través de les escoles, com si fos una llengua estrangera. La pràctica al carrer només un nucli de gent la practica amb tota normalitat, però cal recordar també que la població del territori ha canviat en proporcions inèdites: els catalans del nord es troben en minoria al seu territori. Tanmateix, les mentalitats evolucionen, i l?ús del català esdevé essencial amb la relació amb el sud, que s?ha tornat molt més atractiu i dinàmic que França. Els lligams econòmics franco-catalans valoren l?idioma, i cada cop hi ha més jovent que va a estudiar a Barcelona o Girona, així com més empreses de casa nostra que s?instal·len al sud. Així doncs, el català no es considera només una llengua dels avis, sinó la llengua, potser, d?un futur millor.

Des del Comitè de Solidaritat Catalana de Catalunya del Nord impulseu accions per divulgar el català?

M. P. El Comitè de Solidaritat i totes les associacions del territori en defensa i promoció de la llengua i cultura catalana valoren i utilitzen el català com a llengua pròpia, però cada associació treballa el seu propi objectiu. El Comitè de Solidaritat va néixer l'endemà de l'1 d'octubre amb la voluntat d'informar, manifestar i ajudar al poble català en la seva voluntat d'autodeterminació denunciant les repressions i vulneració dels drets del poble català. El Comitè es retroba cada dijous al Castellet de Perpinyà i un cop al mes organitza una caminada a un poble de la Catalunya del Nord, on proposa firmar el manifest en suport als presos exiliats i represaliats catalans als alcaldes i alcaldesses. Ja són més de 150 batlles els que han firmat el manifest.

I més enllà de la difusió de la llengua, quins altres objectius us marqueu des del Comitè de Solidaritat Catalana?

M. P. Cada any l?Assemblea Nacional Catalana a la Catalunya del Nord organitza viatges amb autocars per la Diada fins a Barcelona, on ens retrobem al tram ?Catalunya del Nord?. Però aquest any les mesures sanitàries ens dificulten el viatge, i per això vam decidir festejar l'onze de setembre a Perpinyà per primera vegada, a les 16 hores i 59 minuts, recordant així la data del maleït Tractat dels Pirineus. L?ANC, el Comitè de Solidaritat i tots els que ho vulguin ens retrobem al Consolat d'Espanya. Després, a les 17 hores i 14 minuts, recordant d?aquesta manera la caiguda de Barcelona, convoquem a peu del Castellet totes les associacions, que es podran expressar.

Com se celebra la Diada a la Catalunya del Nord?

M. P. Els catalans del nord tenen sovint lligams familiars i amistosos amb els germans del sud, però a casa nostra són molt pocs els que tenen una voluntat d'emancipació de cara a l'Estat francès. El catalanisme de la Catalunya del Nord és sobretot més cultural que polític i sovint molts desconeixen el procés independentista o ho miren des d'una mirada jacobina. Tanmateix, una majoria de nord-catalans, catalanoparlants o francòfons, van denunciar la violència i la repressió de l'1 d'octubre. Ara bé, avui dia la majoria ignora el que passa a l'estat espanyol: als mitjans nacionals no els interessa el tema de Catalunya i la vulneració de drets que pateix.

Vostè va intervenir a la inauguració de l'exposició '55 Urnes per la llibertat'. Com s'ha rebut aquesta mostra a Sant Cebrià?

M. P. Les ?55 Urnes per la llibertat? són visibles a Sant Cebrià de Rosselló fins al 27 de setembre, cada tarda, al museu. Aquesta exposició ha estat organitzada pel Comitè de Solidaritat de la Catalunya del Nord i ha viatjat per tot Catalunya. Es tracta de cinquanta-cinc urnes, les urnes del

referèndum, de 55 artistes defensors de la democràcia i llibertat. La mostra es presenta dins d?un lloc íntim en dos nivells i s'acaba amb les fotos de Jordi Bartolí, testimoni dels fets que van passar des del 20 de setembre fins a finals d'octubre. Aquí, a Sant Sebastià, aquesta exposició té un ressò particular, ja que ens recorda que un dia de l'any 1977 va ser acollit el president de la Generalitat a l'exili, Josep Tarradellas. Llavors, a casa nostra, Tarradellas va preparar l'òrgan constituent de la Generalitat. Tot visitant l'exposició els assistents podran descobrir el vídeo que ens va enviar el Molt Honorable President de la Generalitat, Carles Puigdemont, a través del qual ens agraeix la feina. L'exposició és molt visitada, malgrat la manca de publicitat, i ningú no surt indiferent de la visita. Us recomano tenir sempre present l?esperit de l?1 d?octubre, i així sentireu el clam d'un poble que només volia votar.

Autor: Redacció